

FORTUNIC (11) *vb impf*

fortunić (10), **fortunnić** (1); fortunić : fortunnić *BiałKaz* (2 : 1).

o jasne.

inf fortunić (3). ◇ *praes 3 sg* fortuni (2). ◇ *praet 3 sg m* fortunił (5). ◇ *part praes act* fortuniąc (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Szczęścić, darzyć powodzeniem, błogosławieństwem, sprzyjać (zawsze o Bogu) (11) :

fortunić kogo, co (9): *LubPs aa3, aa4 marg*; cokolwiek iedno czynił wżytko Pan fortunił. *BibRadz Gen 39/23, I 328d marg; WujJud B2v; HistHel A*; że nas w takich niebezpieczeństwach fortunić raczył/ w których zawždy ony karał ná ktore się gniewał *BiałKaz L4v, L2, L4*.

fortunić komu (3): Pan takowym wżytko fortuni/ iż żywą w błogosławieństwie iego. *BibRadz I 328d marg*; Znać iż nie był ku myśli Bogu nawyśzłzemu/ Bo on nie rad fortuni zle vrodzonemu. *PaprPan Dd3v, Eev*.

fortunić w czym (2): wrzeczach woiennych gdzie się kolwiek tráphiło czynić z nieprzyjacielem zawždy zá lálką Bożą/ fortunnić nás Pan Bog. *BiałKaz L4; PaprPan Eev*.

Szeregi: »fortunić i bogosławić« (1): Modlitwá/ áby Pan łam raczył fortunić y bogosławić w wiernych fwoich kościoł fwoj y święte krolestwo łwoie. *LubPs aa4 marg*.

»szczęścić a fortunić« (1): czynili dzyęki/ profząc Pána Bogá/ áby łzczęścić á fortunić raczył wżytki poštěpki kościoła łwego świętego. *LubPs aa3*.

Synonim: szczęścić.

Formacje współrdzenne: pofortunić; pofortuniać.